

[NAŚMIEWNIK *sb m*

D pl naśmi(e)wnik(o)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Ten, który z kogo naśmiewa się, żartuje, drwi; szyderca: podał fie [Pan Jezus] Kátom kłáść ná fie
ćiernową koronę/ nálmiewnikom vplwác fie/ wrągác trzcíną GilPos 67.*

Synonimy cf NAŚMIEWCA.

Cf [NAŚMIEWACZ], NAŚMIEWAWCA, NAŚMIEWCA

PP